

ske holdninger. Men der er stadig væk et udestående problem med hensyn til biodiversiteten og ulandene, som jeg fortsat håber at Europa-Parlamentet kan hjælpe os med at få løst.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg takker igen for besvareelserne. Men her ved afslutningen af debatten må vi jo konstatere, at vi stadig væk står tilbage med en uenighed om rækkevidden af de bestemmelser, som påvirker ulandene, og når sagen igen kommer til orientering i Folketingets Europaudvalg, vil jeg i hvert fald prøve at holde fast i det punkt. For jeg er jo enig med hr. Kjeld Rahbæk Møller i, at indholdet i disse regler får konsekvenser for ulandene, og det håber jeg så er et signal fra SF om, at når det kommer i Folketingets Europaudvalg, kan vi sammen arbejde på forbedringer på det punkt.

Så vil jeg blot slutte med at sige, at ministeren næsten fik det til at lyde, som om man nærmest havde lavet dette direktiv af hensyn til ulandene. Og det vil jeg nok sige er et lidt fortegnet billede, ministeren dér giver, og jeg tror, ministeren kom det nærmere, da han tidligere i debatten sagde, at det var af hensyn til den danske bioteknologiske industri. Jeg tror, det var en lidt mere præcis beskrivelse af årsagen til, at man har arbejdet så energisk for at få det vedtaget.

Sonja Mikkelsen (S):

Nu går verden jo ikke i stå med vedtagelsen af det her direktiv, og der ingen tvivl om, at der er udestående opgaver, der skal løses på det internationale plan.

Og fra Socialdemokratiets side vil jeg gerne understrege, at det er vigtigt for os også at fastholde den opgave at hjælpe ulandene til at sikre, at de kan beskytte deres egne genbanker, om jeg så må sige. Det er utrolig afgørende også for Socialdemokratiet, og jeg kan i virkeligheden ikke forestille mig, at vi kan blive voldsomt uenige om spørgsmålet om, hvad den fremtidige indsats her bør gå ud på.

Vi skal have klare forbedringer ind i TRIPS-aftalerne under WTO; det kan der ikke herske nogen tvivl om. Og jeg fornemmer også, at det er vi fuldstændig enige om, i hvert fald ifølge de bemærkninger, jeg har hørt fra de øvrige partier her.

Det er vi fuldstændig enige om, og tiden stopper jo ikke, og denne sag stopper jo ikke

med vedtagelsen af dette direktiv. Der er fortsat en opgave, der skal løses, også med hensyn til at sikre, at ulandene rent faktisk får andel i den kommercielle udnyttelse, der sker af genbankerne fra de enkelte lande. Selvfølgelig skal vi sikre dét.

Og jeg tror faktisk også, vi i højere grad skal forsøge at få formuleret ulandspolitikken på det europæiske plan i relation til den sammenhæng, for det har også noget at gøre med ulandenes egne muligheder for at udvikle sig, så det er også en aktiv del af ulandspolitikken. Og det er i hvert fald min opfattelse, at det ligger fint i forlængelse af den ulandspolitik, som fra dansk side bliver ført i disse år.

Så jeg er på mange måder meget enig med hr. Keld Albrechtsen i hans betragtninger, men jeg når altså frem til en anden konklusion med hensyn til dette direktiv, end hr. Keld Albrechtsen gør.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 164: Forslag til lov om ændring af lov om Garantifonden for Skibsbygning m.v. (skibsværfts-aftalen). (Forlængelse af loven).

Af erhvervsministeren (Jan Trøjborg).
(Fremsat 28/1 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Da vores ordfører, hr. Poul Andersen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Vi kan støtte det fremsatte forslag, der er en naturlig konsekvens af, at OECD-aftalen ikke er trådt i kraft.

Svend Erik Hovmand (V):

Også fra Venstre skal der lyde et tilsagn til forlængelsen. Vi håber meget, at det bliver sidste gang, den skal forlænges, og at vi snart kan få den OECD-aftale til at træde i kraft.